

РЕШЕНИЕ

№ 2423

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1603** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на дирекция „Инспекция по труда“-Перник, подадена чрез юк.М., срещу Решение № 4217 от 16.09.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 4307/2023 г., отменящо Наказателно постановление № 14-00001057/14.12.2022 г., издадено от Директора на ДИТ-Перник, с което на „Аквафантази“ ООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл.78, ал.1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, за нарушение на чл.7, ал.2 от същия закон.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно, постановено в несъответствие с материалния закон и в нарушение на процесуалните правила. Подателят ѝ изтъква, че липсва неяснота за кой работодател е полагал труд работникът. Намира, че нарушението е доказано по безспорен начин. С оглед на горното иска от Съда да отмени обжалваното решение и да потвърди процесното наказателно постановление. Не претендира разноски. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответната страна в касационното производство – „Аквафантази“ ООД, чрез

процесуалния си представител адв.С. е подал писмен отговор, в който взема становище за неоснователност на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като в полза на ответника да бъде присъдено адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна в срока по чл.211, ал.1 АПК. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на съдебно оспорване наказателно постановление.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е приел, че на 10.10.2023 г. е била извършена проверка на „Аквафантази“ ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], вх.,„А“, ап.9, представлявано от М. Х. Б., по спазване на трудовото законодателство. При проверката е констатирано, че същото има качеството на местно лице, като е приело на работа турския гражданин Х. Ф., [дата на раждане], със статут на продължително пребиваващ в страната чужденец, и издадено Разрешение за пребиваване №[ЕИК], с валидност до 04.05.2023 г., издадено с цел заетост като сезонен работник в сектор туризъм, с работодател „Аквафантази“ ООД. При проверката са изискани сведения от турския гражданин, който в саморъчно попълнена декларация на турски език, с направен превод на български език, е отразил, че работи в страната от 01.08.2022 г. за М. Б., като работата му се изразява в „обясняване на колегите и работна безопасност“. За посоченото лице „Аквафантази“ ООД не е подало заявление за издаване на разрешение за достъп до пазара на труда на гражданин на трета държава. Установено е, че със Заповед № РД-01-47/17.01.2017 г. Министърът на труда и социалната политика е утвърдил списък на икономическите сектори за сезонна работа: селско, горско и рибно стопанство, хотелиерство и ресторантьорство, като строителството не е сред изброените сектори. За резултатите от извършената проверка е съставен Констативен протокол № ПР 2234424/10.10.2022 г.

За горното гл.инспектор при наказващия орган е съставил АУАН № 14-00001057/16.11.2022 г. срещу „Аквафантази“ ООД за това, че е приело на работа като работник гражданин на трета държава, който полага труд от 01.08.2022 г. в [населено място] на място и длъжност, които не съответстват на отразеното в разрешението за пребиваване на сезонен работник. Актосъставителят е квалифицирал нарушението по чл.7, ал.2 ЗТМТМ.

След запознаване с преписката Директорът на ДИТ-Перник е издал обжалваното НП № 14-00001057/14.12.2022 г., с което е наложил на „Аквафантази“ ООД имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл.78, ал.1 ЗТМТМ.

За да отмени обжалваното пред него постановление, районният съд е приел, че нарушението не е установено по категоричен и несъмнен начин, а именно, че към 01.08.2022 г. лицето Х. Ф. е полагало труд в [населено място], в сектор строителство. Съдът е изтъкнал, че данни в тази насока се съдържат единствено в попълнена на място при проверката декларация по образец от самия работник, като липсват каквито и да е други доказателства в подкрепа на този извод. Позовал се е на приложения протокол за проверка, в който е отразено, че установените работници имат сключени

договори за периода от 01.09.2022 г. до 01.10.2022 г., като на Ф. е начислено и изплатено трудово възнаграждение единствено за м.септември 2022 г., а че съгласно обясненията, дадени от управителя на дружеството възложител на строителните работи - „ВДЗ билд“ ООД, турските граждани са полагали труд именно в [населено място] за периода от 10.08.2022 г. до 05.10.2022 г.

Така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Първоинстанционният съд е извел правни изводи, които намират опора в доказателствата по делото.

Наказващият орган е обосновал административнонаказателната отговорност на ответника по касация изцяло на декларация, попълнена от лицето Х. Ф.. Наред с това обаче са събрани и други данни, които противоречат на отразеното в декларацията. Както правилно е отбелязал първоинстанционният съд, такива са данните за сключени трудови договори, за начислено трудово възнаграждение, сведенията от възложителя, в които се визира различен период и на различно място. При това положение следва да бъде споделен правният извод, че не е установено Ф. да е полагал труд на строителен обект в [населено място] на посочената в НП дата 01.08.2022 г., както и в друг момент. Това е така именно поради липсата на данни за извършвана от ответника по касация дейност на територията на [населено място] и не е установен конкретен строителен обект, на който да е полаган труд от турския гражданин.

При извършената проверка не са изискани трудов договор на лицето, доказателства за евентуално командироване на същото, за да бъде преценено категорично, че лицето е престирило труд именно на тази дата и на това работно място. Поради санкционния характер на производството по ЗАНН в тежест на административнонаказващия орган е да установи с допустимите от закона средства обстоятелствата, при които е извършено посоченото в НП нарушение. Неизпълнението на това задължение води до незаконосъобразност на издаденото постановление, тъй като този пропуск не дава възможност да бъде преценено дали посоченото нарушение е било индивидуализирано правилно, съответно дали правилно е било приложена санкционната разпоредба.

Правилен е и вторият отменителен мотив на районния съд. Същият е основан на тълкуване отразеното в декларацията на Х. Ф., където последният е вписал, че работи за М. Б., а не за „Аквафантази“ ООД. В случай че се приеме за извършено нарушение от работодател, това не може да бъде М. Б., който няма такова качество.

Правилно преценени в съвкупност, тези обстоятелства сочат, че издаденото НП е незаконосъобразно. Като е достигнал до същия извод и го е отменил, СРС е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на ответника се дължат разноски на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр.с чл.143 АПК, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане, в размер на 800 лв. Съгласно чл.18, ал.2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл.7, ал.2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение, в случая – 800 лв. за производството пред касационната инстанция.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК, Административен съд-София град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4217 от 16.09.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 4307/2023 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“-Перник да заплати на „Аквафантази“ ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], вх.А, ет.4, ап.9, ЕИК по Булстат:[ЕИК], разноски в производството пред касационната инстанция в размер на 800 лв. /осемстотин лева/.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.